

[Elsa-Merete Ross.]

handelspolitiske synspunkter bør spille i u-landshjælpen, men når professor Mogens Pihl i et af de udsendte oplysningsforedrag om u-landshjælpen siger om den bilaterale hjælp, at vi er interesseret i den — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„... af klare handelspolitiske grunde, men også ud fra en direkte folkelig optagethed af disse landes problemer og skæbne...“,

så tror jeg, eller håber jeg i hvert fald, at han skulle have nævnt grundene i omvendt rækkefølge. Jeg tror ikke, folk bidrager til denne indsamling af „klare handelspolitiske grunde“, men ud fra en forståelse af, at u-landenes problemer kommer os ved i en sådan grad, at vi må prøve at være med til at hjælpe med at løse dem. At en højere levestandard i disse lande vil få handelspolitisk betydning — og forhåbentlig ikke mindst for u-landene selv — det er klart.

Efter dette måske lidt følelsesbetonede afsnit skal jeg gå over til § 5, stk. 2, om sekretariatsforretningerne i forbindelse med styrelsens og rådets virksomhed. Dette stykke har ganske særlig fremkaldt diskussioner i udvalget. Det glæder mig derfor i høj grad, at det alligevel blev et enigt udvalg, der har indstillet denne ændring til vedtagelse. Også jeg er en tilhænger af, at man viser tilbageholdenhed og sparsommelighed med hensyn til administrationen, men det må være på den betingelse, at det ikke går ud over effektiviteten.

Stillingen som leder af sekretariatet skal heldigvis opslås ledig, så den eventuelt kan besættes udefra med en mand eller kvinde — det sidste er der desværre ingen der har sagt, men det går jeg ud fra som givet. Vedkommende må have ganske særlige kvalifikationer som administrator, som forhandler med internationale og nationale organisationer, have kendskab til problemerne og være virkelig optaget af opgaven. Hvis denne leder ikke lønnes på et rimeligt niveau i forhold til lønninger i det private erhverv, bliver det vanskeligt at få nogen udefra. I Sverige regner man med, at lederen ofte er på rejser, og at souschefen derfor må overtage ansvaret i lederens fravær. Det samme vil sikkert gøre sig gældende her i landet. Derfor må han være velkvalificeret og have en rimelig løn.

Den højtærede minister har løseligt skitseret en arbejdsdeling i 3 sektioner. Jeg tror ikke, det nye kontor kan sammenlignes med et almindeligt ministerialkontor, og der vil derfor sandsynligvis være opgaver, som løses bedre af folk udefra. Der er vist intet ministerialkontor, der ikke indleder breve med noget i retning af: I besvarelse af Deres ærede skrivelse af o. s. v. I det nye kontor vil det ofte blive nødvendigt med mere personlige breve af typen: Kære N. N. En ekspert, der er ude med familien i fremmede forhold, kan have masser af problemer af arbejdsmæssig og personlig art. Tænk blot på det at finde en passende skole for hans børn. Halvdelen af den korrespondance, som Kjeld Juul i Mellemfolkeligt Samvirke har haft med eksperter, har drejet sig om personlige og vejledende spørgsmål. Skal eksperten kunne arbejde effektivt, er den menneskelige kontakt til sekretariatet herhjemme vigtig. Opgaven er jo at koordinere, effektivisere og udvide det arbejde, der er i gang. Så må man også give de folk, der skal administrere, sådanne arbejdsforhold, at opgaven virkelig kan løses efter hensigten. Administrationen er jo i sig selv et u-landsarbejde og kan ikke betragtes som noget særskilt i hele dette arbejde. Det ene er en forudsætning for det andet.

Endelig nogle bemærkninger om rådet. Der er ikke angivet, hvor stort rådet skal være. Jeg vil dog bede om, at det bliver virkelig repræsentativt, selv om det skulle føre til, at det kom til at bestå af et ret stort antal personer.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel talte ved første behandling lidt hånligt eller i hvert fald lidt afvisende om rådets folkelige basis. Jeg mener heller ikke, at rådet kan gøres så stort, at alle — det ærede medlem nævnedes særlig filantropiske organisationer — kan blive repræsenteret. Men der er organisationer, som længe har arbejdet med disse spørgsmål, og dem må man gøre til medlemmer af rådet, så at de virkelig føler, at de er med i arbejdet. Her må ikke mindst være repræsentanter for ungdommen, for — det har det ærede medlem hr. Henning Rasmussen ret i — denne sag har den danske ungdom bag sig mere end nogen anden sag siden krigen. Jeg tror i øvrigt, det samme gælder kvindeorganisationerne.

UNESCOs nationalkommission havde op-